

روکنی پینجەم و کۆتایی ئیمانە

چۆنیەتی دروستبوونی ئیمان بە پیغمبەر (علیه السلام و البرکات)

چۆن ئیمان لە ناووەوی مرۆف بە پیغمبەرەن دروست دەکریت؟ بەشەکانی چۆنیەتی ئیمان هێنان بە خودای رەحمان و بە رۆژی دوايي چين؟ گوتمان ئەوانە دوو بنچینەى سەرەکین لە روکنەکانی ئیماندا، ئەوەی دەمینیتەو بەناو بەناو تر پاشکۆی ئەم دوو بنچینەیهن، لقیکی تازە لە بابەتەکە هەیه، چۆن ئیمان لە ناووەمان بەگویرهی (أنبياء و الرسل) دروست دەکریت؟ بەتایبەتی پیغمبەرمان (علیه السلام و البرکات).

بنچینه‌ی ئیمان دوو ره‌هه‌نده "
یه‌که‌م: (الإيمان بالله)
دوو‌ه‌م: (الإيمان باليوم الآخر)
سه‌ی دانه‌که‌ی دیکه‌ش ته‌واوه‌که‌ریه‌تی که:
یه‌که‌م: الإيمان بالملائكة.
دوو‌ه‌م: الإيمان بالكتب.
سه‌یه‌ه‌م: الإيمان بالرسول.

هەرچی چاکەیه لە قورئاندا نامازە ی پێدراوه

باسی ئەوەمان کردیە کە فێطره لە ناوێوەی مەروفا دروست کراوه، فێطره ئامێریکە لە ناوێوەی مەروفا کە خودای رحمان لە بنچینەدا دایناوه. گوتمان ئەم ئامێرەش زەمینەو شوپینی جوگرافیەیی لۆ دروست کردنی ئیمان، ئەم ئامێرە تەنیا لە ناو ناوێوەی مەروفا نییە و بەس، بەلکە پرووکه و ئازەلێش ئەم جووره فێطرهی هەیه و خودای رحمان بە سپاردە پێی داوه، تاکو بتوانیت بەرەوای بە ژیانی خوێ بدات و ئەو ئامانجەیی کە خودای رحمان ئەم ئازەل و پرووکه و مەروفەیی لۆ دروست کردووه بتوانیت ببهیننێتە بوون، هەر و هەر خودای رحمان فێطرهکەیی بەم جووره لە نیو هەموو دروستکراوهکاندا دروست کردووه، بە تاییەتی لەناو ئازەل و پرووکه ئینجا لە نیو مەروفا، کە هەرچی چاکە فێطرهکەیی پالی پێوه بنیت لۆ کردنی و هەرچی خراپەش بیت لێی دوور بکەوێتەوه، کاتیکی مەروفەکە دیت ئەم حالەتە لەسەر خوێ جێبەجێ دەکات، ئەوا لە قورئان دوو زاراوهی تری لۆ بەکارهێنراوه، ئەوانیش: حەلال و حەرامن، هەرچی چاکەیه خودای رحمان بە چەمکی وشەیی حەلال لە قورئان و حکمەتی رەسول روونی کردووتەوه، یان هەرچی خراپەیه لۆ خودی ئەو کەسە بە چەمکی حەرام ئامازە ی پێداوه.

نەموونەمان لۆ ئەمە هێنایەوه، هەر لە بچووکترین و سادەترین بوونەوه، مەخلوق، هەتا هیدی هیدی ئالۆز دەبیت و دەگاتە خودی مەروفا، کەواتە "ویستی خودای رحمان لەناو ناوێوەی مەروفا بە سپاردە (أمانة) ت دانراوه، ئەگەر بێتوو دروستکراوهکان بە گوێرەیی ویستی خودای رحمان جوولە و چالاکیان بوو، ئەو کاتە ئەرک و پەیمانی خوێان بەجێ گەیاندووه، لەبەر ئەوهی هەموویان بزاردهیان پێ نەدراوه (موسەیهەرن)، بە تیگەیشتن و زاراوهی نیو خوێمان لۆ ئەم شتە ژیربارکراو (مسخر)ن، هەموو ئەم ئەرکەیان بەجێ دەگەینن، بەبێ راولەستان بەبێ بەر بەرەکانی و رووبەر و بوونەوه، تەنیا مەروفا و جن بزاردهیان پێدراوه (موخهیرن)، تەیسیریان پێدراوه، تا بتوانن بە کردەیی فێطرهی خوێان کە خودای رحمان چاکەو خراپەیی تێدا خەلقکردووه بە چەمکی حەلال و حەرام لەسەر بنەمای ئازادی بە هەبژاردنی خوێان لە واقیعدا ببهیننە بوون، لۆ ئەوهی بە کردەیی خودی ئەو کەسە کە خودای رحمان بەم ویستە جووریە (نوعی) ه لەم ئاستە بەرزە دروستیکردووه، تا ئەم مەروفا بە ویست و ئازادانە بتوانیت بیگاتی.

لە رێی پەرتووکی و پەیمابەر فێطره پاک دەبیتەوه

گوتمان فێطرهکەش ویستی خودای رحمانە لە خودی ئەو کەس و مەخلوقاتە، بە تاییەتی مەروفاکە لە ناوێوەی بە چەمکی حەلال و حەرام (افعل، لا تفعل) ویستی خودای رحمانی تێدایە، تا ئەگەر هاتوو پەیمابەرەن و پەرتووکیەکانیش لۆ خودی ئەو کەسە نەبن، مەروفاکی نەموونەیی بتوانیت بە گوێرەیی فێطرهی ناوێوەی خوێ خودای رحمان لە خوێ رازی بکات، لۆیە دەلێن ویستی خودای رحمان لە ناو ناوێوەی مەروفاکە دروستکراوه، مەروفاکە دەزانیت چاکەو خراپە لێکی جیا

بکاتهوه، ده‌توانیٔ خوٚشی و ناخوٚشی له‌یه‌کتر جیا بکاتهوه و هه‌ستیشی پئی بکات. زۆر به‌مان ئه‌وه‌مان تیبینی کردووه، منداڵ هه‌ر له هه‌فته‌ی یه‌که‌م له‌ناو بيشکه یان له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌گه‌ر سه‌یری بکه‌ین زۆر جار زه‌رده‌خه‌نه ده‌کات، که‌چی خه‌وی لیکه‌وتووه، یان شیواز و روخسار و دهم و چاوی منداڵه‌که‌ی ده‌گۆریت وه‌ک ئه‌وه‌ی نازار و دلته‌نگییه‌کی هه‌بیٔ، ئه‌گه‌ر چی ته‌مه‌نی یه‌ک هه‌فته‌یه‌.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وتی که منداڵه‌که به فیطره‌ی خوٚی که ته‌مه‌نی یه‌ک هه‌فته‌یه هه‌ست به دلته‌نگی و نازار یاخود به شادمانی و خوٚشی ده‌کات، که‌چی هیشتا چاوه‌کانی هه‌لنه‌هیناوه و گوٚی نه‌کراوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌یه مه‌به‌ستمان له فیطره‌ی که خودای ره‌حمان مه‌خلوقاتی پئوه خه‌لفکردووه. ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌م مه‌خلوقه و به تایبه‌تی مروٚقه‌که فیطره‌ی نه‌گۆرا و ژینگه و نیوه‌نده‌که‌ی کاریگه‌ری نه‌رینی له‌سه‌ر نه‌بوو، ئه‌و کاته ریٚک وه‌ک ویستی خودای ره‌حمان گه‌شه و نه‌شونما ده‌کات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌یتانی جو‌راو جو‌ر له ئینس و جن هه‌ن، ئه‌وان دین به‌هیوای گۆرینی ناخ کار له سه‌ر فیطره‌ی مروٚقه‌که‌ی ده‌که‌ن، ئه‌وکات به‌راستی کاریگه‌ری له‌سه‌ر خودی ئه‌و مروٚقه دروست ده‌بیٔ، لۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو جو‌له‌کان سه‌ر نه‌که‌ون و ئه‌وان خاوه‌نی به‌ر یوه‌بر دنه‌که و پيشه‌نگی بوون نه‌بن. خودای ره‌حمان دیت به دوو ره‌هه‌ندی تر سه‌ر له نوٚ ناوه‌وه‌ی فیطره‌ی مروٚق پاک ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش:

یه‌که‌م: له ریگه‌ی په‌رتوکه‌کان (الکتب).

دووه‌م: له ریگه‌ی په‌یامبه‌ره‌کان (الرسل).

په‌رتوکه‌کان ویستی خوٚیه‌تی، هه‌ر له (صحف) ی ئاده‌مه‌وه بگه‌ر هه‌تا ده‌گاته قورئان که له (لوح المحفوظ) دا هه‌یه، به گوٚیره‌ی کاتی دیاریکراو له‌گه‌ل شوٚینه‌که‌ی و له‌گه‌ل به شارستانی بوونی مروٚق له‌م کات و شوٚینه‌دا، ئه‌و کاته به‌شیک له (لوح المحفوظ) له‌م صوحوفه‌ی هاتوته خواره‌وه به‌گوٚیره‌ی ویستی (الله) یه، لۆ ئه‌وه‌ی دیسان مروٚق بگه‌ریته‌وه سه‌ر فیطره‌ی خوٚی پاش ئه‌وه‌ی مروٚق له فیطره لایدایه. نایه‌ته‌کانی خودای ره‌حمان هه‌ر له ئاده‌مه‌وه هه‌تا خاتمه پارچه پارچه له (لوح المحفوظ) ویستی خودای ره‌حمان شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کانی پارچه کراوه، به‌شیک لۆ ئاده‌م وه‌کو په‌یره‌ویک له ژیان جیه‌جی بکات، بتوانیٔ به‌شه‌ره‌کانی ده‌ورو به‌ری خوٚی به‌ره‌و فیطره پال بنیٔ، لۆ ئه‌وه‌ی چه‌مکی (الأمر و النهی) ی له‌سه‌ری جیه‌جی بیٔ، ئه‌وه پاش ئه‌وه‌ی زه‌مینه‌ی نیمان هه‌ر له به‌ره‌تا دروست ده‌بی، پاشان نوح هیدی هیدی به ریزبه‌ندی ئیبراهیم، موسا، زه‌که‌ریا، عیسا، هه‌تا به ئاخیر رسول الله (عليه السلام و البرکات) ده‌گات.

به‌لام ئه‌م په‌یوه‌ندییه هه‌ر ئاوی و هه‌ر مه‌مکی نه‌بووه، ئه‌م په‌رتوکه‌کانه به هه‌وه‌سی خوٚیان نه‌هاتونه‌ته خواره‌وه، به‌لکو خودای ره‌حمان پیناویکی هه‌لیژاردووه وه‌ک پابه‌ندیک له نیوان خوٚی و ئه‌م به‌شه‌رییه‌ته که له‌و سه‌رده‌م و شوٚینه‌دا ژیاون، به گوٚیره‌ی سیفاتی دیاریکراو هه‌لیژیردراون و ناوی ناون په‌یامبه‌ر (رسل)، ئه‌م په‌یامبه‌رانه کۆمه‌لێک سیفاتیان هه‌یه، ئه‌م په‌یامبه‌رانه بوونه‌ته کایه و زه‌مینه‌ی دابه‌زینی فه‌رمانی شه‌رعی خودای ره‌حمان و ویستی خودای ره‌حمان و وشه‌کانی ئه‌و

قورئانه، ئینجیل و تهورات و زه‌بوریش به ههمان شیوه‌ن. ئەو کۆمه‌له‌ ئایاتانه، لۆ ئەوه‌ی ئەگەر هاتوو ئەو ئایاتانه به‌شیوه‌یه‌کی ستوونی دابه‌زن، ئەو مروّقه بتوانیت هەر هه‌موو لایه‌نه‌کانی ئەو په‌یره‌وه له ناوه‌وه‌ی خۆی به راسته‌قینه‌یی و په‌ها وه‌ربگریت و هه‌لمژیت، بتوانیت له ناوه‌وه‌ی خۆی زه‌مینه‌ی راسته‌قینه‌ی لۆ دروست بکات و لۆ واقیعی بگوازیته‌وه. ئەو کاته ئەوه به په‌یامبه‌ر (رسول) هه‌ژمارکراوه، خودای رحمان ته‌نیا به وشه‌کان نه‌هسته‌اوه، به‌لکو فیطره‌ی مروّقه‌که‌شی وه‌کو کاسیت (شریط التّسجیل) دروست کردوه که وشه‌کان بینه خواره‌وه لۆ سه‌ر کاسیته‌که، ئەوا کاسیته‌که بتوانیت ئیشی خۆی جیه‌جی بکات، به‌لکو له‌هه‌مان کات نمونه‌یه‌کی هه‌لبژاردوه هەر له پۆلی به‌شهره‌که به‌گویره‌ی چه‌ند سیفاتیکه دیاریکراوه‌وه بژاری کردوه، به پشتیوانی خودای رحمان باسیان ده‌که‌ین.

هه‌موو مروّقیك (إقامة حجة) ی له سه‌ر ده‌کریت

دیاره ئەم هه‌لبژاردنه‌ جووریه‌، لۆ ئەوه‌ی به‌کرده‌یی ئەو وشانه‌ی که به ستوونی له‌سه‌ر ئەو پاکه‌ دینه‌ خوار، ئەویش بتوانیت له ئاستی ویستی خودای رحمان سه‌دا سه‌دی تیببگات و بیگریته‌ خۆی، له تواناشی داهه‌بیت لۆ دونیای واقیعی بیات، تیگه‌شتن و گرتنه‌ خۆیه‌که هه‌مووی له په‌رتوکه‌کان ناوی نراوه به نیمان، نه‌ک به‌راست زانین و تیگه‌هه‌شتن، نه‌ک باوه‌ربوون (اعتقاد)، نه‌ک قه‌ناعه‌ت، به‌لکو له په‌رتوکه‌کان ناو‌نراوه به نیمان، ئینجا که په‌یامبه‌رکه‌ گواستوتیه‌وه لۆ واقیع ناوه‌که‌ی بوته‌ کردار (عمل) به صالحیش دیاریکراوه، به‌ کردار و صالحیشه، دیسان سه‌لاحه‌که‌شی به‌ گویره‌ی ویستی خودای رحمان ه، ئەو به‌وه‌ رازی ده‌بیت به‌م جووره جیه‌جی بکات، فیطره‌ی مروّقه‌که ویستی خودای رحمان تیدا هه‌یه، خودای رحمانیش وشه‌کانی دینیته‌ خواره‌وه دیسان ویستی خۆیه‌تی، ذاته‌که‌شی دروست کردوه و ناوی ناوه (رسول)، ئەم ویسته‌ی خودای رحمان به شیوه‌یه‌کی ستوونی دینه‌ خواره‌وه و فیطره‌که‌ش له‌ناو ناوه‌وه‌ی مروّقه‌که‌دا هه‌یه، سه‌یریکه‌ی ئەو که‌سه‌ی ده‌کات، ئەو هاویه‌که‌بونه (التطابقية) دروست ده‌بی له نیوان ناوه‌وه‌ی مروّقه‌که‌ له‌گه‌ل ئەو مروّقه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌یه، روونکردنه‌وه و تیگه‌یاندن (التبیین و التفهیم) ی خودای رحمان ئەو کاته ته‌واو ده‌بیت، هه‌چ مروّقیك له‌م بوونه‌دا به‌لگه‌ و له‌ روژی دوایی به‌هانه‌ی (إقامة حجة) نامینیت، تا بلایت من نه‌م بینوووه‌ گویم لئ نه‌بوو، نه‌مزانی تو چیت ده‌گوت یا ربه‌ی، مه‌به‌ست چیه‌؟ ئەگەر هاتوو کابرا نه‌خوینده‌وار بوو، یاخود (خاوه‌ن پداویستی تایه‌ت) که‌ر و لال بوو، یان کویر بوو یان ئەگەر ئاستیکه‌ی که‌م له‌ شیتانیشی هه‌بوو، ئەوا روونکردنه‌وه و تیگه‌یاندن (تبیین و التفهیم) ی ویستی خودای رحمانی به‌م ریزبه‌ندییه‌ له‌سه‌ریدا ده‌کریت.

که‌واته "په‌یامبه‌رکه‌ لۆ ویستی خودای رحمانی نمونه‌ی کرده‌یی و پراکتیکه‌ی راسته‌قینه‌ی تاقیگه‌ی ژیانه، باشترین پیناسه‌ لۆ خودی (رسول الله) (عليه السلام و البرکات) کرابیت له‌م بوونه‌دا حه‌زهرتی عایشه‌ کردیتی، کاتیک پیناسه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البرکات) ده‌کات، ده‌لی: (سئلت عن خلق

الرسول) فقالت: (كَانَ خُلْفَةُ الْقُرْآنُ) (رواه الإمام أحمد)، (قورئانیک بوو) (كان قرأنا يمشى بين الناس)،
 ئەمه واتای چیبیه؟ واته" ویستی خودای رحمان به سهدا سهد به زاراهوی چه‌مکی شهرعی له‌خودی
 رسول (الله) (عليه السلام و البركات) و ناوه‌وهی (رسول الله) (عليه السلام و البركات) لق و پۆیی بلاوه پیکردوه‌و
 ره‌گی داکوتاهه، ناوه‌وهی پیغه‌مبهر ئه‌وانه‌ی هه‌مووی هه‌لمژیه، که ئیماندارای یه‌که‌مه (وَأَنَا أَوَّلُ
 الْمُؤْمِنِينَ) (الأعراف ۱۴۳) موسلمان و ئیماندارای یه‌که‌مه تا ئه‌وپهری پله، له هه‌مان کات ئه‌وه‌ی هیناوه‌ته
 واقیع، لویه له‌نیو لیستی به‌شهریه‌ت له‌ناو ده‌سته‌ی ئیمانداراندا پیغه‌مبهر (عليه السلام و البركات) یه‌که‌م
 که‌سه که به کرده‌یی توانیبتی هه‌موو ویستی خودای رحمان تییگات و بیگریته خوی، که هاتوه
 به کرده‌وه‌ی صالح هیناویه‌تیبه واقیع، نمونه‌ی وه‌کو ئه‌بو به‌کر، عومهر و عثمان، له‌هه‌مان کات
 ئیمه‌ش که فیطره‌مان له‌نیو ناوه‌وه‌دا هه‌یه، ئه‌ویش نمونه و نوینه‌ری راسته‌قینه‌یه لۆ ویستی خودا،
 ئه‌و هاویه‌کبوونه‌و هیزی راکیشانه‌ی ئیمه له‌ناوه‌وه‌ی خۆمان دروستی ده‌که‌ین، چه‌مکی ئیمان هینانه
 به په‌یامبهر (الرسول)، ئیمان هینانه به خودی رسول الله (عليه السلام و البركات).

گوتمان ئه‌و نوینه‌ره‌ش ده‌بی سیفاتی تایه‌تی خوی هه‌بیته، کاتیک کۆلیژی سه‌ربازی نه‌فه‌ری
 لئ دهر ده‌چیت واته" ئه‌فسهره‌کانی که دهر ده‌چن سیفاتی تایه‌تی خویان هه‌یه، ته‌مه‌نی کابرای ئه‌وه‌نده
 بیته، توانستی زانستی لهم پله‌یه‌دا بیته، دریزی بالایی ئه‌وه‌نده سانتیمه‌تره بیته. پاشان ئه‌زمونی
 توانای جه‌سته‌یی ئه‌نجام ده‌دات لۆ ئه‌وه‌ی توانای ئه‌و مرۆقه له‌مانه هه‌مووی کۆ بکریته‌وه، ئینجا ئایا
 ئه‌و مرۆقه ده‌توانیت ئه‌و ماده‌یه به‌ده‌ست بینیت یان نا؟ به‌بی ویکچواندن (ولله المثل الاعلی) هه‌مان
 سیفات ده‌بی له (انبیاء و رسل) داهه‌بن، به‌لام به‌گویره‌ی هه‌لبژارده‌ی خودای رحمان که‌واته" ئه‌م
 نمونانه‌ی که خودای رحمان به پیناو (وسیط) له نیوان خوی و به‌شهردا هه‌لبژیاردوون، مرۆقه‌کان
 سیفاتی تایه‌تیبه‌یان هه‌یه، که قورئان له دوو خال کۆیکردوونه‌ته‌وه:

ا: ده‌ستپاکی (الأمانة).

ب: راستگویی (الصدق).

ئه‌م دوو سیفه‌ته ده‌بی له ناوه‌وه‌یاندا هه‌بیته، پاشانیش له رووی جه‌سته‌یی چاویان ساغ بیته و که‌م
 ئه‌ندام نه‌بن. به‌گشتی له‌سه‌ر شه‌نگ و هیزی خویان بن، جگه له‌مه‌ش هه‌ر په‌یامبهریک له هه‌ر
 سه‌رده‌میک یاخود هه‌ر (نبی)یک له‌هه‌ر سه‌رده‌میک هه‌لبژیاردرا بیته سیفاتی که‌سیتی خۆیشی پیه
 بووه، تا بتوانیت به کرده‌یی و دروست، سهدا سهد نوینه‌رایه‌تی په‌یامه‌که بکات.

سه‌یریکی ئیبراهیم پیغه‌مبهر بکه‌ن، خودای رحمان به گه‌رانه‌وه‌ی بۆ لای خودای رحمان
 (أواب) و به (منیب) له قورئان ناوی هیناوه، لۆ؟ چونکه په‌یامه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه، سروشتی
 په‌یامه‌که‌ی ئیبراهیم پیغه‌مبهر به‌م جوهریه، بالیوزیکه له نیوان زه‌وی و ئاسمان له‌گه‌ل په‌یامبهریش،
 سروشتیکی ئارامگر و هاوسه‌نگی هه‌یه، لۆ نمونه" ئه‌رکیکی جویری دروست ده‌بی تا به‌جیی
 بگه‌یه‌نیت، یه‌که له‌مانه دروستکردنی (البيت)ه، ده‌بی کابرا ناوه‌وه‌ی زۆر جیگیر و زۆر هاوسه‌نگ
 بیته، سۆز و هه‌سته به جۆشه‌کان کاری تی نه‌کات، خیرا هه‌له‌نه‌چیت، که خودای رحمان فه‌رمانی

پئی دهکات توم هه‌لێژاردوووه برۆن خۆت و خیزانت (بیت) له ناو مه‌ککه دروست بکه‌ن، گویش نه‌داته نه‌بوونی ئاو و سه‌وزایی و خۆشی و شارستانییه‌ت و پێشکه‌وتن لهم جیگه‌یه‌دا، لۆ؟ چونکه سروشتی په‌یامی ئهو به‌م شیوه‌یه، که‌واته "ده‌بئ په‌یامبه‌رکه خیلقه‌تی به‌م شیوه بیت، سه‌یری که‌سایه‌تی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن له قورئان به‌م جو‌ره‌ی هاتوووه.

سروشتی موسا پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات)

دیین موسا پیغه‌مبه‌ر وهرده‌گرین، له سه‌ر برین (ذبح) ی کورمه‌کانیان، هه‌تا (الله) له قورئان به‌ صولح به‌ صیفه‌ی دروستکراوی (يُدْبِحْ) نه‌ک یذبخوا، (يُدْبِحْ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ) (القصص؛) پاله‌په‌ستوی کومه‌لایه‌تی دیاریکراوی ره‌وشتی ماددیش، هه‌رچی پیاوه (يُدْبِحْ) ده‌بئ سروشتی موسا پیغه‌مبه‌ر به‌گویره‌ی ژینگه‌ی خۆی بیت، موسا پیغه‌مبه‌ر له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه گونجاو بیت، ناخۆ سروشتی له‌گه‌ل ئهو په‌یامبه‌ر ایه‌تییه‌ی که‌ لۆی دینه‌ خوار موه‌ چۆنه؟ ئهم ئاسۆیه‌ی که‌ به‌ نیازه‌ له‌ چ ئاستیکه‌ تاكو به‌جی بگه‌یه‌نیت؟ رووداوێکی ژيانی موسا پیغه‌مبه‌ر له‌ قورئان وهر بگرین کاتیک که‌ دوو که‌سی له‌ناو میسر بینی واده‌که‌ونه‌ جه‌نگ (فَاسْتَعَاثُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى) (القصص؛ ١) ته‌نها يه‌ک بۆکسی لیدا (فَقَضَى عَلَيْهِ) پێکهاته‌ی جه‌سته‌ی ئهم په‌یامبه‌ره ده‌بئ هاویه‌کبوون (تطابق) یکی هه‌بیت له‌گه‌ل سروشتی ئهو کومه‌لگه‌یه‌ی که‌ هاتوووه ببیته نوینه‌ریان، که‌واته "ویستی خودای رحمان به‌م جو‌ره‌یه.

نه‌رمونیانی عیسا پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام)

هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شیوه عیسا پیغه‌مبه‌ر، که‌ ده‌بئ دۆخیکه‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دروست بکات لهم کومه‌لگه‌یه‌ی که‌ تێدایه‌، لۆیه سه‌یریکی دۆخی عیسا پیغه‌مبه‌ر بکه‌ین ده‌بینین پره‌ له‌ نه‌رمونیانی و ئارامی و جیگیریی و هاوسه‌نگی، لۆیه ته‌نانه‌ت خیلقه‌تیا‌ن که‌ ئهم په‌یامبه‌رانه‌ چۆن دروستکراون هه‌ر هه‌مووی له‌ژیر چاودیری خودای رحمان دان. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خودای رحمان چاودیریان ده‌کات، کاتیک له‌ قوناغی یه‌که‌می دروستبووندان، ئهمه‌ش زۆر به‌ ئاشکرایه‌ی له‌ قورئان دیاره‌ چ له‌ژيانی موسا پیغه‌مبه‌ر و ژيانی عیسا پیغه‌مبه‌ر و ئاخ‌ر رسول الله (عليهم السلام و البرکات) که‌واته "پێکهاته‌ی جه‌سته‌ی و فیطره‌ و سروشت و په‌یامه‌که‌شیا‌ن هه‌مووی ده‌بئ یه‌کبوونیک و هاویه‌کبوون (تطابق) یکی تێدا دروست ببیت، تا کاتیک ئهم مرو‌قه‌ بینی یان گوئیستی بوو به‌هیچ شیوه‌یه‌ک جو‌رنیک له‌ دوو فاقتی (الإزدواجية) یان که‌لنیکی جو‌ری له‌ نیوان قسه‌و کرداریان نه‌بینیت، تا بیانوی نه‌رینی له‌ دواروژدا نه‌بیت، سروشتی پێکهاته‌ی دروستکردنی ئهو په‌یامبه‌ره‌ی له‌گه‌ل ئهم په‌یامه‌ی هاتوته‌ خوار موه‌ هه‌ردووکیانی له‌به‌رچاو گرتوووه، دروستبونی ئهم کۆرپه‌له‌ش له‌نیو سکی دایکی و په‌روه‌رده‌ ده‌بیت خودای رحمان هه‌مووی چاودیری کردوووه.

لۆیه سهیری ژیانی موسا پیغمبهر بکن، یاداشته‌کانی عیسا پیغمبهر ههتا رسول الله پیغمبهرمان (علیه السلام و البرکات) نهم ههموو شته له قورئان ناوی لئیراوه بژاردن و پآفته‌کردن (إِصْطَفَاء)، نهمه پیش پیغمبهرایه‌تی (النَّبوة) (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ) زنجیره‌یه‌کن (سلسیله‌ن) (وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ * ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (آل عمران ۳۳-۳۴) نهمانه زنجیره‌یه‌کن، نه‌خشه‌یه‌کی مه‌زنه له‌لای خودای رحمان بهم جوره له‌گهل تایه‌به‌تمه‌ندی پیام و پیامبهراندا ئیش ده‌کات، لۆیه نهمو پیامبهرانه‌ی هاتوون له ئاده‌مه‌وه ههتا خاتهم محمد (علیهم السلام و البرکات)، هیچ کاتیک نه‌مانبینه‌وه له کاتی به‌جیگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان یاخیبوونیک و هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ک و لادانیک و وازه‌ینانیک دروست بووبیت، جیا له ههموو بیر و کومهل و پارت و گردبوونه‌وه‌کانی سه‌رده‌می خویان و هی نهمو سه‌رده‌مه‌ش یاخیبوونیک نه‌بووه، چونکه پآفته (إِصْطَفَاء) هکه که کراوه هه‌ر له سه‌ره‌تا تا‌کو ئاستی په‌یامه‌که‌ پاشان (إِجْتَبَاء) کراوه.

(إِجْتَبَاء) له قورئان دا له‌گهل زاراوه‌ی (إِصْطَفَاء) جیاوازی هیه، نهمویش کۆکردنه‌وه‌ی داواکانی په‌یامبهرایه‌تییه له‌م خوده‌ی که خودای رحمان مه‌خلوقاتیک دیاریکراوی هه‌بووه هه‌رده‌م رینمونی و ئاراسته‌ی نهم په‌یامبهره‌ی بکا، لۆیه نهمو هه‌لگه‌ر بلین جوریک له (که‌م و کوری) (تقصیر) که شیوه‌یه‌ک له که‌موکوری‌شیاں هه‌بووبیت له هزری خویان به بوچوون (إِجْتِهَاد) ی خویان کردوویانه، وه‌ک نهمو هی کاری چاکیان کردووه تا بتوانن به‌مه خودای رحمان له‌خویان رازی بکن، چونکه هه‌ر نهمو‌یه‌یان لی داواکراوه، لۆیه هه‌رچی گله‌یه‌که‌نه له قورئان به گویره‌ی (أَنْبِيَاءُ وَ الرُّسُلُ) هاتبیت له‌م چوارچینه‌دایه.

موسا پیغمبهر و ده‌کات، نوح پیغمبهر و ده‌کات، لوط پیغمبهر و ده‌کات، یونس پیغمبهر و ده‌کات، له قورئان دا ههمووی له‌م بواریه‌یه، نه‌ک هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ک یان لادانیک بیت و گردبوونه‌وه‌یه‌ک و پیچاو پیچیک (لولب) دروست بکن له‌ناو نهمو بیرو تیگه‌یشتنه‌ی که خوی پی هاتووه، نه‌خیر له‌مانه‌ نییه.

په‌یوه‌ندی نیماندارو په‌یامبهران

خالی چواره‌م: له به‌رچی خودای رحمان جه‌ختی کردوته سه‌ر نیمان هینان بهم په‌یامبهرانه‌ی بیگومان گوتمان نیمان هینان (بالله) نهمه بابه‌تیکه و ده‌بریته‌وه و له‌گهل نیمان هینان (بالیوم الآخر) جیایه، که نهمویش بابه‌تیکه تره، نیمان هینان به په‌یامبهران (الإیمان بالرسول) بابه‌تیکه تایه‌تییه، لۆ خودای رحمان داوا له مرۆفایه‌تی ده‌کات که نیمان به په‌یامبهرانیش به‌ینن؟ چونکه ویستی راسته‌قینه‌ی خودای رحمان له به‌شهریه‌ت به‌هوی په‌یامبهره‌که‌نه‌وه ده‌گواز ریته‌وه، (به‌بی ویکچواندن) په‌یامبهره‌کان وه‌زیری راگه‌یاندنی بیسراو و بینراو و خوینراون، تا‌کو بتوانن به کرده‌یی هه‌رچی خودای رحمان ویستویه‌تی ته‌نانه‌ت به ئادگاری دم و چاویان به دم و چاویان، به ده‌برینه‌کانی ده‌موچاویان، په‌یامه‌که‌یان گواستوته‌وه، به ده‌ست و جوولانه‌وه‌ی ده‌ستیان

په‌یامه‌که‌ی‌ان گه‌یاندووه، به‌خوتن و هه‌ستانیان و به‌هموو شتیکیان په‌یامه‌که‌ی‌ان گواستوتوه، که‌واته" ویستی خودای رحمان له‌م هه‌موو شتانه‌یه که مرۆقه‌که دئ ئەوانه به هئما ده‌بینیت، ویستی خودای رحمان له‌مانه‌وه ده‌بینیت لۆ ئەوه‌ی ئیمان به خودای رحمان بینیت ده‌بی به شیوه‌یه‌کی ئوتوماتیکی ئیمان به‌م په‌یام‌به‌رانه بینئ.

هه‌رچی ئەوانه ده‌یکه‌ن دروسته و له‌خواوه هاتۆته خواره‌وه، ئەگه‌ر ئەم ره‌هه‌نده ئاسۆیه له‌نیوان مرۆف و په‌یام‌به‌رکه نه‌بیت په‌یوه‌ندییه ستون‌نییه‌که‌ش له‌نیوان مرۆقه‌که و خودای رحمان دروست ناکریت و دروستیش نابیت، لۆیه ئیمان هئنان به په‌یام‌به‌ران بنچینه‌یه‌که خودای رحمان کردوویه‌تییه حه‌قی خۆی، مافنیک هی خۆی نه‌ک مافی به‌شه‌رکه، داوای له‌کۆی به‌شه‌رییه‌ت کردووه که ئیمان به په‌یام‌به‌رکه‌ی به‌ئین، نه‌ک په‌یام‌به‌رکه‌ی بیت و بلنیت وهرن ئیمانم پی بینن من گوازه‌وه‌ی بابه‌تم له‌لایه‌ن خوداوه، نه‌خیر، خودای رحمان داوا له به‌شه‌رکه‌که ده‌کات، ئینجا کاتیک ئەم په‌یوه‌ندییه ئاسۆیه له‌نیوان مرۆف و په‌یام‌به‌رکه‌ی دروست بوو، ئەو کاته په‌یام‌به‌رکه‌ی ده‌توانیت په‌یوه‌ندییه ستون‌نییه‌که‌ی نیوان خۆی و خودای رحمان لۆ به‌شه‌رکه‌ی بگوازیته‌وه.

(به‌بی ویکچوواندن) بلنن په‌یام‌به‌رکه ئاوینه‌یه‌که و تیشکی خۆر له ئاوینه‌که ده‌دات و ئاوینه‌که‌ش که‌میک له‌م تیشکه لۆخۆی رابکیشیت و پرکیش ده‌داته‌وه و ده‌به‌خشیتوه، ئەگه‌ر هاتوو ئاوینه‌یه‌کی تریش له‌به‌رام‌به‌ریدا هه‌بوو یان هه‌رشتیکی تر هه‌بیت و بتوانیت بیگرته‌وه‌ی، ئەو خود و که‌سه ئەم مرۆقه که ئیمانی به په‌یام‌به‌رکه‌ی هئنا، ئەو کاته په‌یام‌به‌رکه‌ی ده‌توانیت چه‌مک و مانای خودای رحمان و په‌یوه‌ندییه‌کانخودای رحمان لۆ مرۆقه‌که بگوازیته‌وه، لۆیه په‌یوه‌ندی نیوان ئیمانداران له‌گه‌ل په‌یام‌به‌ران جیا‌یه له‌گه‌ل په‌یوه‌ندی دروستکردن له‌نیوان مرۆف و خاوه‌ن بیر و بیرمه‌ندان، له‌نیوان مرۆف و خاوه‌ن بیروباوه‌رکه‌کان و خاوه‌ن فه‌لسه‌فه‌کاندا.

واته" کابرای خاوه‌ن فه‌لسه‌فه و بیر ده‌توانیت له‌بیروکه و فه‌لسه‌فه‌ی خۆی بۆچوون (إجتهد)ی هه‌بیت، به‌دریژی میژوو بیستومانه‌ی بیروکه‌ی فلانه کۆمه‌ل سهرکرده‌یه‌کی بییری (فکری) لی دروست ده‌بیت و ده‌توانیت بۆچوون (إجتهدات) بکات، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی ئایینه‌که به‌م شیوه‌یه‌ نییه و که‌سه‌کان تیا‌ییدا ئیمانیان هه‌یه به په‌یام‌به‌رکه‌ی و په‌یام‌به‌رکه‌ش نوینه‌ری ویستی خودایه‌ له‌سه‌ر بوون و مافی بۆچوون (إجتهدات) نییه، که‌واته" ده‌بی سه‌دا سه‌د به په‌یام‌به‌رکه‌یه‌وه پابه‌ندبیت، لۆیه گوێرایه‌لی ره‌ها لۆ په‌یام‌به‌رکه‌کان هاتوو، له‌به‌رچی؟ چونکه له‌ناو ناوه‌وه‌ی هه‌مان ئەو به‌شه‌ره ئیمانداره‌ی گومانیک نییه که ئەم په‌یام‌به‌ره، نوینه‌ری ویستی خودایه' لۆیه ده‌بی ئەو په‌یوه‌ندییه ئاسۆیه دروست ببیت، له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ مانای ئیمان وه‌کو پیشتریش گوتوو‌مانه به‌راست زانین و دانپیدانان (التصدیق و الاعتراف) نییه.

وه‌کو که‌سه دکتۆره‌که بلنیت نابیت جگه‌ره بکیشیت و که‌چی خۆیشی جگه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر لئوه‌کانیتی! ئەمه به‌راست زانین (تصدیق)ه، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ی خۆی دانپیدانان نییه، دکتۆره‌که خۆی ده‌زانیت جگه‌ره‌که خراپه، به‌لام خۆی له‌گه‌ل خودی خۆی له‌رووی تهن‌روستییه‌وه راستگو نییه،

ئەو قەناعەتتیک و بروایەکی ھەبە، بەلام خۆی لە ناوھەوی خۆی ھەر وەك ئیسفەنجیک لەناو ناویکی دابنیت ھەموو شانەکانی پر بێت ناوا نییە، بە کردەیی نەکردووە، تەنیا کۆمەلە زانیارییەکە لە مێشکی، لۆیە ئیمان مەعریفە نییە، ئیمان تەنیا بەراست زانین نییە، ئیمان تەنیا دانپێنان نییە، تەنیا گوتنیش نییە، ئیمان تەنیا کرداریش نییە، بەلکو شتێکی بنەرەتییە لە ناوھە، بەبێ ئەتەکت و بەبێ خۆواندنی ھونەرییانە لۆ واقع دەگوازیتەو، ئیمان شتێکی بنەرەتییانە لە ناوھەو ھەر لەناوھەش دروست دەبێ و پاشان بە کردار لۆ دەرھووە نمایش دەکەیت، لۆیە پەيامبەران نوینەری ویستی خودانە تا بەم ھەمووی بتوانن چەمکی ویستی خوایی لۆ بەشەرەکەیی بگوازنەو.

ئیلحاد لە قورئاندا نییە!

خالی پینجەم: کۆمەلیک کیشە لە نیوان پەيامبەر و بەشەرەکاندا ھەبوو، ئەویش ھەندیک لەو بەشەرانە لەو تینەگەشتوون، کە خودای رحمان پەيوەندیی لە گەلێاندا ھەبێ، ئەم کیشەییەش بە درێزایی میژووی ئایینەکان، فەیلەسوفەکان و بیروباوەر و شارستانیەکان ھەر ھەبوو، بەشەرییەت وای بۆ نەچوووە کەوا نمونەیک ھەبە وەکو خۆی "دوو چا و دوو گوپی ھەبیت و بخەویت و ھەست بە خوشی و ناخوشی بکات و وەکو ئەویش بژیت. کیشەیی ئەمرووی بەشەریەتیش ھەمان شتە، لە بیروکەیی پەيامبەرایی پەيامبەران تیناگات، لۆیە چەمکی (ئیلحاد) لە قورئاندا نییە، چونکە بەکردەیی و واقعیانە نییە، (ئیلحاد) لەناو مێشکی بەشەر نییە، چەمکی ئیلحاد و نەبوونی خودای رحمان بە ھیچ شتێوەیک لەناو ھزری بەشەریەتدا نییە، بەھیچ شتێوەیک، ئەمە درۆیەکی ھەلبەستراوہ لەم چەند سالەیی تەمەنی مرۆفایەتی کە ھەبە و ماوہیکە کەمیشە دروست بوو، تەنیا (۷۰-۸۰) سالیکە لە تەمەن و بوونی گەردوون، لە نیو بوون نەبوو بەشەرێک بلی خودای رحمان نییە، ھیزیکێ مەزن نییە توانا و ئەم دەسەلاتەیی ھەبیت، ئەمە لە مێشکی بەشەردا نەبوو، تەنانت خویان ھەلگرانی پەيامە ئایینەکان باس دەکەن ھەر لە مرۆقی نیاندەرتال کە خویان لێی دواون.

کەواتە "ئەم ماوہیەیی ھەبە ئەوہ درۆیەکی گشتی، درۆیەکە بەشەر خۆی لەگەل خۆی ئەنجامی داوہ، لۆیە نەیتوانیوہ رۆژگاریکی زۆر خۆی بگریت و بەردەوام بێت. کەواتە" ھەر لە بنچینەدا لە ناوھەوی مرۆف چەمکی خودای رحمان یان خودای رحمان لەنیو ناوھەوی وەك چەمک دروستکراوہ، بەلام لەمە کیشەیی ئەوہ بووہ حالی نەبووہ ئەو خودای رحمانیە پەيوەندی لەگەل بەشەر بێت، لۆیە لە فەیلەسوفەکانی وەك ئەفلاطون و سوقراتیش ئەم کیشەیان ھەبووہ، بەلێ خودای رحمان ھەبە و دان دەنن بە بوونی و دان بەمەش دەنن کە دروستکەرہ، بەلام دانیان نەناوہ بە پەيامبەران ئەوہ کیشەیی پەيامبەران بووہ، ئایا ئەم کیشەییە کە دەرویتەوہ؟ بیگومان بەم ریزبەندییە، بە کردەیی مرۆفەکە ئیمان بێت بە خودی خودای رحمان بەگوێرەیی ریزبەندی دابەزینی قورئان (ترتیب النزول) قیرائەیی بکات، وەکو باسما کردووە لە وانەکانی شەشەم و

حهوته‌مدا، هه‌لده‌ستیت به قیرائه‌کردنی لادان و لیکدانی گهردوون که به ناوی (ساعة) له قورئان دا ناوبراوه (اليوم الآخرة)، نهو کاتی به کردهیی نه‌م گهردوونه به‌م شیوه‌ی نیستا کهوتوته ری و هه‌موو نه‌م دروستکراوانه به‌رنامه و په‌یره‌ی خویان هه‌یه، په‌یره‌ندی و نه‌لقه‌ی گه‌یاندن له نیوانیاندان هه‌یه، په‌یره‌ستیکی جو‌ری هه‌یه و هه‌موویان پی‌ویستیه‌کانی به‌کتر جیه‌جی ده‌کن، کهواته "نه‌مه به هه‌رمه‌کی نه‌کراوه، هه‌موو به‌گویره‌ی ویستیکی دیاریکراو و ویستیکی تاییه‌تی نه‌م خودایه کردویتی، کهواته" به گویره‌ی مرو‌فیش نهو ویسته هه‌ر بوونی هه‌یه، به‌م چه‌مک و تیگه‌پیشته‌ی نیمان به په‌یامبه‌ران دروست ده‌کریت.

خودای رحمان به‌نده‌کانی فه‌راموش ناکات

گه‌یشتن به هه‌موو نه‌وانه هه‌ول و ماندوو‌بوونیان ده‌ویت، لویه شه‌وانه ده‌بیت مرو‌قی موسلمان دابنیشیت لو نیمان هینان به خودای رحمان و نیمان هینان به روژی دواپی، نیمان هینان به بوونی په‌یره‌ندی له نیوان نه‌م دروستکراوانه و خودی نه‌م مرو‌قه، ده‌بی (الإيمان بالله، و اليوم الآخر، الإيمان بوجود علاقة بين هذه المخلوقات مع ذات الإنسان) بینیت، که نه‌مانه هه‌موویان په‌یامیکیان هه‌یه و هه‌مووشیان لو (اليوم الآخرة) ده‌رون، کاتژمیری سفریان ده‌ستی پیکردوو و نه‌م مرو‌فیش ده‌روات، کهواته "خودای رحمان نه‌م مرو‌قه‌ی فه‌راموش نه‌کردوو و ده‌ستی لی هه‌لنه‌گرتوو، ده‌بی به‌رنامه و په‌یره‌ویکی هه‌بیت، به‌لام نایا نه‌م به‌رنامه‌یه کی دایده‌به‌زینیتته خواره‌وه؟ خودای رحمان، له ریگه‌ی په‌یامبه‌رانی ناسمانه‌وه لو په‌یامبه‌رانی سه‌ر زه‌وی، کهواته" نه‌م مرو‌قه‌ی که نوینه‌رایه‌تی ویستی خودای رحمان بکات ده‌بیت په‌یره‌ندییه‌کی وه‌کو چون نیمانی به خودای رحمان هیناوه نهو کهسه به‌هه‌مان شیوه ناسوییه‌که نیمان بینیت به‌م کهسه‌ی که په‌یامبه‌ره (الإيمان بالرسول) که بنه‌ما و بنجینه (الركن) ی لاه‌کی یه‌که‌مه له چه‌مکی چونیه‌تی نیمان دروستکردن له ناوه‌وی مرو‌ف، به‌پاده‌کردن و دو‌باره‌کردنه‌وه وا ده‌کات مرو‌قه‌که به کرده‌یی مامه‌له له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البركات) بکات، یاساییانه به نه‌ته‌کیت و به پینووس و په‌راو مامه‌له له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (عليهم السلام و البركات) نه‌کات، به‌لکو مامه‌له‌یه‌کی ناوه‌وی و فیطره‌یی بیت.

نیمه‌ی گه‌نجان تووشی نه‌م حاله‌ته‌ی بووینه، نهو کاته نه‌م حاله‌ته ده‌گورد‌ریت لو حاله‌تیک‌ی راسته‌قینه، حاله‌تیک به کرده‌یی گویره‌ی (السمع و الطاعة) نه‌ک سه‌ربازی (الجندي)، لو مرو‌قی نیماندار نه‌هاتوو به‌بیت سه‌رباز و گویره‌ی بکات، له قورئانیش نه‌هاتوو به‌بیت سه‌رباز و گویره‌ی هه‌بیت به‌بی نه‌وه‌ی له ناخی ویستی هه‌بیت، نه‌خیر نه‌مه له به‌شه‌ریه‌ت داوا نه‌کراوه، به‌لکو ده‌بی به ویستی خوی گویره‌ی بکات، به چی؟ چاکه خراپه‌یه‌که‌ی له پیش چاوی به روونی ناشکرا بیت و چاکه و خراپه‌که‌ش خودای رحمان لوی دیاری بکات، نهو کاته نه‌م په‌یره‌ندی به‌جوریه له نیوان خودی مرو‌ف و په‌یامبه‌ره‌که دروست ده‌بیت، لو نمونه "له بوخاری ده‌بینیت نووسراوه ریش به‌جیبیلان نه‌ونده‌ی لی به‌یلنه‌وه و نه‌ونده‌ی لی بېرن، به‌لی کابرا ریشه‌که‌ی

به‌جیدیلایت وه‌ک نهوهی بچینه قوتابخانه چون سهیری خسته‌ی وانه‌کانی ده‌کات، بینیوتانه پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات) فهرمویه‌تی: (لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ) (رواه الإمام أحمد)، سیواکیکی نیومتری له‌گیرفانی داده‌نیت، هه‌تا له کاتی ده‌ست نوژی شوشتن و نوژی‌کردن واته " نیمانه‌که‌ی به خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات) وای لیده‌کات کاتیک له‌سهر حه‌نه‌فیه‌ی داده‌نیشیت و ئاوی ده‌کاته‌هوه ده‌لایت: پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات) بهم جوړه ده‌ست نوژی شوشتووه، ئه‌مه نیمانه، پیغهمبهری دیته‌هوه یاد، بهم شیوه‌یه ده‌می خو‌ی خاوین کردوته‌هوه، ئاوه‌که‌شی بهم شیوه‌یه بهم ده‌م و چاوی داگردووه، په‌یوه‌ندییه‌کی ریشه‌یی، په‌یوه‌ندییه‌کی دلایی، نه‌ک میکانیکی، نه‌ک وه‌زیفی، فهرمانبهره و له‌سهریه‌تی له کاتژمیر (۸) هوه تاکو کاتژمیر (۳) له‌سهر میزه‌که‌ی دابنیشیت، ئه‌وه که‌سه په‌یوه‌ندییه‌کی نیمانی نه‌ک (نفس‌ی، ئاست به‌رزی (نفس) ده‌رده‌چیت، به‌لام نیمانه‌که ده‌می‌نیته‌هوه، نه‌فس کاتییه، به‌لام نیمانه‌که به‌رده‌وامه، که مرۆقه‌که مرد نه‌فسه‌که ده‌روات، به‌لام نیمانه‌که ده‌بیته کارتی چوونه ناو به‌هه‌شتی، که‌واته " ئه‌وه دو‌خه بهم به‌رده‌وامییه‌ته‌ی و پیاده‌کردنه‌وه له ناوه‌وهی مرۆقه‌که‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی جوړیی له‌گه‌ل خودی په‌یامبهره‌که‌ی دروست ده‌کات، به تاییه‌تیش پیغهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) و خاتم النبیین، لویه سهیری بکه‌ن لو نمونه " له نیوانی (موصعب) و پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات) په‌یوه‌ندییه‌کی جوړیی هه‌بوو، به‌راده‌یه‌ک روون بوو که به‌رگیان نه‌ده‌گرت (به پشتیوانی خودای رحمان له وانه‌ی داهاتوو دینه‌سه‌ر باسکردنی دروست کردنی ئه‌م جوړه په‌یوه‌ندییه).

تاییه‌تمه‌ندیی پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات)

خالئ شه‌شه‌م: جیا له په‌یامبهران، پیغهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) له رووی وشه‌سازیه‌هوه تاییه‌تمه‌ندی هه‌موو (انبیاء و رسل)ی دراوه‌تی، له رووی پیکه‌اته‌ی جه‌سته‌ییش توانای هه‌موو په‌یامبهرانی دراوه‌تی، پیغهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) کو‌تا پیغهمبهره لو هه‌موو مرۆقایه‌تی، که ئه‌وه دیت به میرات خه‌لکیکی زور له جووله‌که ده‌مینن، هه‌روه‌ها خه‌لکیکی زوریش به مه‌سیحی ده‌مینن به ملیار، به ملیونه‌ها جووله‌که هه‌ن، ئاگر په‌رست هه‌یه، بو‌دی هه‌یه، خودای رحمان موسا پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات)ی دروستکردبوو ته‌نیا لو جووله‌که، که‌واته " سروشت و پیکه‌اته‌ی ناوه‌وهی موسا پیغهمبهره و پیکه‌اته‌ی جه‌سته‌یی موسا پیغهمبهر له‌م ئاسته‌ی بوو که به کرده‌یی به شیوازی خو‌ی به ویستی خودای رحمان، به ته‌ورات و به هه‌لو‌یستی به‌شهریی خو‌ی بتوانیت له جووله‌که تیبگات، بتوانیت ته‌واوی وشه‌ی خودای رحمان لو جووله‌که روونبکاته‌هوه، هه‌ر که‌م و کوریه‌ک له موسا پیغهمبهر ده‌بیته بیانویه‌ک له ده‌ستی جووله‌که و له روژی دوا‌یی ده‌توانن وه‌کو قیدیویه‌ک به‌کار بیینن.

که‌واته " موسا پیغهمبهر نابی که‌موکوری له ناوه‌وه و ده‌روه‌ی هه‌بیته لو جیه‌جیکردن و به جینگه‌یاندن و کردار هکانی، عیسا پیغهمبهریش (علیه السلام و البرکات) به‌هه‌مان شیوه، که پیغهمبهرمان (علیه)

السلام و البركات) دیت خودای رحمان بهم شیوهیهی دروستی کردووه، دەبی توانای موسا پیغمبەری هەبیت لۆ ئەوهی بە راستی ئەگەر هاتوو جوولهکه بوون (بنو قهینوقاع و بنو قریظة) و جوولهکهی هەموو گۆی زهوی ئەوا پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) که (خاتم الرسل) ه بتوانیت له ئاستی موسا پیغمبەر پهیامهکه بگهیهنیت و روونکردنەوه (تبلیغ و تبیین) بکات، تا بیانوویمان لهسەر ئەویش نەماینیت، کهواته" تهکالیف و تواناکانی موسا پیغمبەر له لای پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) ههیه، وهك وشه و توانای جهستهیی.

بهلام عیسا پیغمبەر که هاتوووه لۆ کۆمەلی جوولهکهکان، تا بینه ئیماندار بهوی و بین به مەسیحی، به ملیۆنهها مەسیحی به میرات لۆ پیغمبەر دەماینیتەوه، کهواته" سروشت و وشهکانی عیسا پیغمبەریش له ناوهوی پیغمبەرمان دەبی هەبیت، تا به کردەبی که پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) لهگهڵ کۆمەلێکی مەسیحی رووبەر و بوویهوه بتوانیت له ئاستی عیسا پیغمبەر باوهریان لا دروست بکات، روونکردنەویان لۆ ئەنجام بدات و لۆیان روونبکاتهوه، تاکو دیسان مەسیحییهکانیش بیانوویمان لهسەر پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) نەماینیت، کهواته" پیغمبەرمان (علیه السلام و البركات) کۆکهروهیه لۆ ئەرك و بهرپرسیاریتی و تهکالیفی ئەم هەموو (انبیاء و رسل)انه، ههريهك به قهبارهی خۆی، قورئانهكەش هەمان شته له ئاستی تهورات و ئینجیل و زهبوور و صوحوفی ئیبراهیم و موسا و هەمووی لهم ئاستیه، نەتەوه (أمة) کەشی دەبیت له ئاستی قورئان و پهیامبەرەکی بیت، ئومەتەكەشی له هەموو سەردهم و شوینیک دەبی له ئاستی قورئانهکی بیت که له ئاستی هەموو پەرتووکهکان و هەموو قورئانهکی تیگەشتوووه، له پەرتووکهکانی ئەوانیش گەشتوووه، له هەمان کاتیش له ئاستی پهیامبەرەکانیش بیت، به کردەبی بتوانیت (تبلیغ و التبیین) بکات، ئومەتی ئەویش که نوینەر و وهکیلی ئەون لهسەر زهوی لۆ هەموو مەسیحییهکان لۆ هەموو جوولهکهکان و ئەوانەیی که نەزانن (جاهیل)ن له ئاستی پیغمبەر (علیه السلام و البركات) و قورئانهکه، نهك له ئاستی تیگەهیشتنی خۆیانی واقعی که ئەمه پەرتووکهتەوه.

کهواته" ئیمانەکه (بالله، باليوم الآخر) و بالرسل و بهتایهتی پیغمبەرمان (رسول الله) (علیه السلام و البركات) ه ئەم جوړانه دروست دهکات، خودای رحمان پشتیوانمان بیت و یارمهتیدەرمان بیت، داوا دهکەم ئەم نموونانەمان لێ درههچیت.